
zadanie3

Release 1.0

Kamil Karas

Dec 02, 2024

SPIS TREŚCI:

1	Historia Chińskich znaków	1
2	Kanji w 21. wieku	3
3	Zapożyczenia	5
4	Indices and tables	7

HISTORIA CHIŃSKICH ZNAKÓW

Znaki chińskie ##(kanji) przyplęły w postaci świętych ksiąg buddyjskich, kronik itp. w okolicach V wieku. Wraz z ich popularyzacją znajomość tych znaków świadczyła o wysokim wykształceniu. Mnisi japońscy studiowali księgi i zaczęli używać znaków chińskich w języku japońskim w celu opisywania nowych terminów. Na przykład sformułowań wywodzących się z buddyzmu. W VII wieku na podstawie chińskich znaków stworzono uproszczony alfabet zwany ##### (man-you-ga-na). Był to pierwszy alfabet stworzony do reprezentowania japońskiego języka z myślą o fonetyce. Znaczenia znaków w języku chińskim były całkowicie pomijane i używane jedynie, aby odzwierciedlić wymowę danego słowa japońskiego na piśmie. Przykładowo, aby stworzyć słowo *naka* znaczące *środek, wewnątrz* rozbijano słowo na *mora* czyli sylaby. W słowie *naka* znajdują się dwie sylaby odpowiednio: *na* oraz *ka*. Sylabę *na* można zaprezentować używając znaku #, natomiast sylabę *ka* znaku #. W wyniku powstaje nam ##. Następnie na jego podstawie w IX w. powstały dwa alfabety katakana [Obraz 1.1] oraz hiragana [Obraz 1.2]. Drugi z nich był swego czasu uznawany za ten gorszy, przystosowany dla osób biednych, bez żadnego stopnia edukacji lub ogólnie dla kobiet. Katakana jednak używana była obok chińskich znaków w celu ułatwienia ich przeczytania w języku japońskim. Obecnie jednak używana jest w celu fonetycznego zapisu słów pochodzących z innych języków oraz niekiedy imion czy nazwisk, przydomków, a także wyrazów dźwiękonaśladowczych. Na przykład nazwę naszego kraju zapisuje się jako ##### (poo-ra-n-do), imię *Adam* Japończyk zapisałby jako ### (a-da-mu), a onomatopcję oznaczającą *uderzenie, huk* jako ## (do-n). W obecnym stuleciu pojawiały się pomysły mówiące o całkowitym zniesieniu znaków kanji na rzecz tylko tych dwóch prostszych alfabetów używanych do dziś, jednak plan nie wszedł w życie. Składa się na to decyzję kilka powodów, jednak jednymi z najważniejszych są: tradycja, przyzwyczajenie, ilość pieniędzy jaką musiano by zainwestować w zmiany różnych elementów infrastruktury, wydruk nowych książek, zmianę systemu pisanie, itd.

KANJI W 21. WIEKU

Wszystkich znaków kanji jest tysiące, jednak w 1981 roku japońskie Ministerstwo Edukacji sporządziło listę najczęściej występujących kanji i nazwało je *Jōyō kanji*. Lista ta początkowo zawierała w sobie 1945 znaków, jednak zmieniała się ona kilka razy na przestrzeni ostatnich 40 lat, przy czym ostatnia zmiana wprowadzona w 2010 roku sprawiła, że lista rozszerzyła się do ilości 2136 znaków.

Znajomość wszystkich *Jōyō kanji* wymagana jest po ukończeniu obowiązkowej edukacji, jednak modernizacja komunikacji w dzisiejszym świecie otoczonym przez technologię sprawia, że Japończycy posiadają jedynie bierną pamięć o swoim alfabecie. Umiejętność, której nie ćwiczymy długi czas zostaje powoli zapomniana. To samo następuje z umiejętnością pisania ręcznie znaków kanji przez Japończyków niezależnie od wieku czy płci. Pisanie na klawiaturze w języku japońskim nie wymaga znajomości poprawnej formy żadnych znaków, gdyż konwersja następuje automatycznie. Wystarczy, że wpisujemy fonetyczną formę danego słowa, a komputer podpowie nam, wyświetlając listę znaków kanji z tym sposobem zapisu, o jakie słowo może nam chodzić. Ciekawy eksperyment na ten temat wykonał Yuta Aoki, japoński blogger i youtuber. Polegał on na prośbieniu losowych przechodniów o napisanie wybranych przez niego kanji należących do listy *Jōyō kanji*. Film ukazał się 13 grudnia 2015 roku, niestety nie została podana dokładna data wykonania eksperymentu. Grupa reprezentatywna składała się z 4 kobiet oraz 4 mężczyzn, łącznie 8 uczestników, w przedziale wiekowym, który można oszacować na 20-40 lat. Zostali oni sprawdzeni z 17 znaków kanji, przy czym poprawnych odpowiedzi było 10, co daje nam w zaokrągleniu 59% poprawności. Jako, że w filmie nie zostały zliczone odpowiedzi przyjąłem następujące warunki: Jeśli przy odpowiedzi uczestnik odpowiedział dobrze tylko częściowo, potrzebował podpowiedzi prowadzącego lub nie odpowiedział poprawnie za pierwszym razem uznawałem odpowiedź za błędną.

Eksperyment został następnie powtórzony i znów udokumentowany, film również pojawił się na kanale w serwisie YouTube, jednak tym razem grupą badaną byli emeryci. W drugiej wersji do eksperymentu podeszło 4 starszych osób, jedna kobieta i 3 mężczyzn. Zostali poproszeni o łączne napisanie 12 znaków kanji, z czego poprawnie wykonanych zostało 7. Co daje zaskakująco podobny wynik, bo 58%. Oczywiście, łączna liczebność próby badawczej wynosiła zaledwie 12 osób, co nie daje z żadną pewnością rzetelnego wyniku z punktu statystyki. Na tak niski wynik mógł wpłynąć błąd losowy, więc zaleca się wykonanie eksperymentu na liczniejszej grupie respondentów. Niemniej jednak sądzę, że nie da się zaprzeczyć spadającej znajomości znaków kanji wśród japońskiego społeczeństwa. Znaki kanji, zaraz obok drzew sakury, sake i sushi, to jedne z pierwszych skojarzeń jakie przychodzą nam do głowy, gdy myślimy o Japonii. Grozi to zubożeniem japońskiej kultury i utratą kulturowego dziedzictwa jak i również trudnościami w porozumiewaniu się, gdy zabraknie klawiatury. Ręczne pisanie formalnych dokumentów lub w bardziej powszechnym scenariuszu odczytanie menu w restauracji może stać się dużym problemem w przyszłych latach, jeśli problem ten będzie się pogarszał.

ZAPOŻYCZENIA

Wiele krajów o różnych kulturach korzysta z zapożyczonych słów pochodzących z innych języków. Ubogaca to język o słowa, które opisują zjawiska wcześniej nie znane na danym terenie, lub zjawiska, które pojawiły się dopiero wraz z rozszerzeniem kultury. W języku japońskim na takie zapożyczenia mówi się ### (gai-rai-go), co dosłownie oznacza “słowo, które przyszło z zewnątrz”. Miriada różnych słów rozpoczęła swoje zakorzenianie w XIX w., kiedy zniesiono Dekret Sakoku, mówiący o zamknięciu granic Japonii i izolację od europejskich wpływów.

Jednak w przypadku Japończyków wydaje się raczej, że kaleczą oni swoje umiejętności komunikacyjne poprzez zmianę fonetyczną danego słowa, aby bardziej pasowała do wymowy japońskiej, lub całkowicie zmieniając jego znaczenie. Leksykalne formowanie słów w języku japońskim nie pozwala na zbitkę kilku spółgłosek, przez co są one formowane z sylab spółgłoski z samogłoską, za wyjątkiem podstawowych samogłosek a, i, u, e, o oraz wyjątku n. Przyjęło się chociażby, że kiedy Japończyk mówi o pracy o niepełnym wymiarze godzin używa on słowa ### (ba-i-to), które powstało ze skrócenia niemieckiego słowa “*arbeit*”. Japończycy takich skrótów używają nagminnie na każdym słowie na jakim się tylko da, swoim lub zapożyczonym. ####(pa-so-ko-n) to komputer osobisty powstały z angielskiego *Personal Computer*, #####(suu-paa) to supermarket, ale również rdzennie japońskie słowo ##### (ji-dou-han-bai-ki) oznaczające automat w którym kupimy butelkę wody czy batonika skracają do ### (ji-dou-ki), a ##### (tou-kyou-dai-gaku) czyli Uniwersytet Tokijski staje się ## (tou-dai). Przykładem kompletnej zmiany znaczenia słowa może być ##### (ba-i-ki-n-gu) czyli zjapończyszona wymowa słowa *viking*. Otóż tak w Japonii mówi się na bufet. Kolejnym przykładem jest ##### (ma-n-syo-n), które wcale nie oznacza posiadłości mansion, a apartament w bloku.

Używanie takich zapożyczeń może prowadzić do miskomunikacji przy posługiwaniu się językiem angielskim, czego dowodzi badanie przeprowadzone przez Tatsuroh Yamazaki w roku 1997-1998 na 154 studentach uniwersytetów z pierwszego roku. Polegało ono na teście, w którym za zadanie było przypasować do zapożyczonego słowa ### odpowiadające mu angielskie słowo z poprawnym znaczeniem. Formuła testu stanowiła zestaw pytań zamkniętych z 5 dostępnymi odpowiedziami. Studenci odpowiedzieli poprawnie na 31% pytań. Jest to zatrważający wynik, który pokazuje jak błędne wyobrażenie reszta świata ma o Japonii. Kraj ten skalany jest rażącym problemem, jeśli chodzi o posługiwanie się językiem angielskim. Język angielski jest jednym z obowiązkowych przedmiotów uczonych we wszystkich japońskich szkołach, jednak jak wskazuje wynik testu sposób w jaki edukowane są japońskie dzieci wymaga reformacji. “[...] making Japanese students more aware of the large number of English words they already know as LWs can act as a significant source of encouragement for students of English, showing them that they have a vast, and for the most part untapped, resource from which to draw upon.” [Ben Olah 2007]

INDICES AND TABLES

- `genindex`
- `modindex`
- `search`